

[Leif Hermann]

med alle de luftige betragtninger, som mere eller mindre fremtrædende medlemmer af denne regering og dens regeringspartier er kommet med?

Vi ved det ikke, og det er trist. For Planstyrelsen pegede allerede i 1989 i redegørelsen »Det indre marked og dets konsekvenser for regionalpolitikken, den fysiske planlægning og bybevaringen i Danmark« på, at der var behov for en styrkelse af landsplanlægningen som det instrument, der mest overbevisende sikrer de nationale interesser.

De nationale interesser, siger Planstyrelsen, vil komme under pres i det indre marked.

Det udviklingsselskab, regeringen har foreslået, har vi opfattet som et svar på det spørgsmål, der til dels er stillet tidligere, nemlig: Hvad blev der i grunden af den koordinerede regionplanlægning i Københavnsområdet, da man ophævede Hovedstadsrådet, og hvorledes vil man gøre de landsplanmæssige interesser gældende?

Udviklingsselskabet kan blive et godt styringsinstrument. Det forudsætter imidlertid, at man har vilje til at styre udviklingen, således at den bliver til gavn for alle, men først og fremmest så det bliver til en udvikling frem mod en bykvalitet, der er sådan, at byens egne borgere finder byen rar at bo i.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil starte med at takke statsministeren for, at kulturpolitikken har fået en pæn plads i statsministerens besvarelse af forespørgslen.

Statsministeren understreger, at København har mange kulturinstitutioner, at enkelte af dem er under udbygning fysisk, og at statsministeren glæder sig over, at København skal være europæisk kulturby i 1996. Det vil bl.a. glæde og gavne erhvervslivet, mener statsministeren. Så langt, så godt.

Men man må alligevel spørge sig selv, om det nu er så godt, som det lyder. For vel er der udmærkede rammer for en del af kulturpolitikken i København, men man må spørge, hvor flinke og vågne staten og kommunerne i hovedstadsområdet har været med hensyn til at udbygge og forny kulturinstitutionerne og kulturtilbudene.

Statsministeren nævner, at Statens Museum for Kunst skal udbygges, og det er rigtigt. Der er en lille udbygning i gang. Det blev ved oppo-

sitionens hjælp, da vi diskuterede museumslov sidste år, vedtaget, at der i forslaget skulle stå, at der skulle afleveres en udbygningsplan for Statens Museum for Kunst inden så forfærdelig længe. Der blev ikke sat penge på, og det er et problem, men vi skal gøre vores for, at der bliver det.

Og hvad med den indre udbygning af Statens Museum for Kunst? Sådan lidt populært kan man vel tillade sig at spørge, om man her i København synes, at Kaalund skal rende med det hele. Det er nogle udmærkede planer, han har, men vi synes, at der skal ligge et stort museum centralt i byen, og at dette museum også skal have en stor og flot samling af både gammel og ny kunst. Hvor blev det fine forslag af, der blev lagt frem for nogle år siden af et udvalg, der skulle beskæftige sig med den moderne kunsts situation her i landet, og hvor man foreslog en deling af løsningen af den moderne kunstopgave mellem Statens Museum for Kunst og Louisiana? Er der kommet noget som helst ud af det andet end en smuk og interessant betænkning?

I Århus har man i årevis haft råd til og mulighed for at afholde en festuge. Man har haft mulighed for at bygge et musikhus. Man har lavet nogle meget spændende Wagneropførelser i Århus. Hvad har vi gjort her i Københavnsområdet? Ja, man har haft noget internationalt teater, som har været utrolig spændende og inspirerende for hele det danske teaterliv. Har staten støttet ret meget? Har kommunen støttet ret meget? Jeg spørger bare.

Hvad har man gjort for at udnytte de store haller, der nu bliver ledige på B & W-området. Har vi ligesom i Paris tænkt: Der kan man lave noget? Man havde en meget smuk og spændende banegårdsbygning, den gamle d'Orsay-banegård. Hvad lavede man? Musée d'Orsay – et spændende, anderledes museum for moderne kunst. Og hvad med det brede folkelige? Hvad med bibliotekerne? Det Kongelige Bibliotek skal udbygges, siger statsministeren. Hvad med folkebibliotekerne, som år for år får det dårligere?

Jeg tror, at der er god vilje til at gøre noget ved Københavns situation. Jeg mener også, at Københavns kulturborgmester og andre i København har interesseret sig meget for at gøre noget. Men god vilje gør det ikke alene. Det klares ikke med københavnske penge alene. Det klares måske gennem et samarbejde mel-